

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 585
din 24.11.2009**

Dosar nr.: 379/2009

Petiția nr.: 8414 din data 17.09.2009, redirecționată de către Secretariatul General al Guvernului

Petent: P. E

Reclamat: nespecificat

Obiect: discriminare pe criteriul de naționalitate (română, maghiară) în cadrul relațiilor de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. P. E , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Neprecizat

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează promovarea în muncă pe criteriile de naționalitate (turcă) și impunerea cerinței obligatorii de cunoaștere a limbii maghiare în vederea angajării.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul s-a adresat Guvernului printr-o solicitare comunicată pe e-mail. Secretariatul General al Guvernului a comunicat adresa C.N.C.D. În esență, petentul arată că la firma la care lucrează „au început să ridice la rang de maiștrii

toți necalificații turci, care nu sunt capabili nici să-și scrie numele”. Petentul susține că este în șomaj tehnic și i s-a propus să treacă pe postul de operator utilaj. A schimbat locul de muncă, iar în Tășnad (jud. Satu Mare) a cautat de lucru. A găsit o firmă particulară un post de agent de vânzări care solicită „obligatoriu” limba maghiară.

IV. Procedura de citare

4.1. În vederea îndeplinirii procedurii de soluționare a plângerii, respectiv a procedurii de citare a părților, Colegiul a pus în vedere petentului îndeplinirea unor condiții conform prevederilor O.G. nr. 137/2000 republicată și a procedurii de soluționare a plângerilor în fața C.N.C.D., publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 8575 din 23.09.2009 și adresa cu nr. 9225 din 13.10.2009, petentului i s-au pus în vedere prevederile art. 20 alin.4 și art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată și prevederile art. 11 din procedură.

4.3. În acest sens, s-a comunicat petentului să precizeze persoanele care au săvârșit faptele de discriminare imputate, datele de identificare ale acestora (nume, sediu) și orice mijloace de probă în vederea citării.

4.4. Petentul nu a comunicat datele solicitate sau mijloace de probă, în susținerea plângerii sale.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul susține că din mai 2007 a lucrat la S.C. Bechtel – Autostrada Transilvania, pe postul de maistru. În opinia sa, “problema e că au început să ridice la rang de maiștii toți necalificații turci, care nu sunt capabili nici să-și scrie numele”. Din luna decembrie a intrat în șomaj tehnic. Arată că i s-a propus să treacă pe postul de operator utilaj deși nu are pregătire pentru așa ceva.

5.1.2. Petentul a decis să își schimbe locul de muncă. Astfel, s-a mutat în localitatea Tășnad, județul Satu Mare, împreună cu soția. Căutând un loc de muncă, petentul susține că a găsit la o firmă un post de agent de vânzări, însă una din condiții a fost de cunoaștere „obligatoriu” a limbii maghiare. Petentul arată nu poate accepta o asemenea condiție pe teritoriul României.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Luând act de sesizarea petentului, astfel cum este formulată, și actele dosarului, Colegiul Director reține că orice persoană care se consideră

discriminată (în anumite condiții stipulate de O.G. nr. 137/2000, inclusiv organizații non-guvernamentale, sindicate etc.) poate sesiza Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Potrivit art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată: „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

6.2. Legiuitorul român instituie principiul contradictorialității din care decurge implicit și principiul dreptului la apărare, în materia discriminării. În acest sens, art. 20 alin.4 dispune: „Colegiul director al Consiliului dispune măsurile specifice constatării existenței discriminării, cu citarea obligatorie a părților. Citarea se poate face prin orice mijloc care asigură confirmarea primirii. Reprezentarea părților nu împiedică soluționarea sesizării”.

6.3. În cadrul procedurii de soluționare a sesizărilor, în materia discriminării, se acordă părților posibilitatea să participe în mod activ la prezentarea, argumentarea și dovedirea susținerilor lor, având dreptul de a discuta și a combate susținerile făcute de fiecare dintre ele, precum și de a-și expune punctul de vedere.

6.4. În materia probelor, în cursul procedurii de soluționare a petițiilor privind fapte sau acte de discriminare se aplică principiul inversării sarcinii probei, ca excepție de la principiul din dreptul comun “onus probandi incumbit actori”, potrivit căruia sarcina probei revine celui care face o propunere (afirmație) înaintea judecății. Astfel, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 “Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”.

6.5. Potrivit procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor în fața C.N.C.D. publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, art. 11 alin.1: „Petiția privind acte sau fapte de discriminare va cuprinde: a) numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor. Dacă reclamantul locuiește în străinătate, se va arăta domiciliul ales, unde urmează să i se facă toate comunicările privind soluționarea petiției; b) numele și calitatea celui care reprezintă partea, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional; c) obiectul petiției; d) arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază petiția; e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere; f) semnătura...”

6.6. Aceste aspecte, evaluează faptul ca jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. În același sens, Curtea Constituțională a constatat că C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale. (Curtea Constituțională, Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 publicata în Monitorul Oficial nr. 795 din 27 noiembrie 2008, Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 publicata în Monitorul Oficial nr. 331 din 19 mai 2009)

6.7. În raport cu modul în care este formulată plângerea petentului, Colegiul director observă că obiectul petiției este echivoc, de vreme ce nu precizează expres data la care s-au săvârșit faptele de discriminare ori data la care putea lua cunoștință de săvârșirea acestora, nu indică persoanele care au săvârșit faptele de discriminare ori date de indentificare ale acestora și nu indică mijloace de probă de natură a reține prezumția săvârșirii unor fapte de discriminare directe sau indirecte împotriva petentului, ceea ce ar fi declanșat inversarea sarcinii probei către partea reclamată.

6.8. Or, din acest punct de vedere se reține că plângerea nu permite reținerea momentului în care au fost savârșite eventuale fapte de discriminare. Petentul se rezumă la indicarea unui element de fapt fără a preciza concretizarea acestora în timp, prin expresii: „problema e că au început să ridice la rang de maiștrii totii necalificații...”, „din decembrie anul trecut stau în șomaj tehnic”, „mi s-a propus să trec pe un post de operator”, „am decis să schimb locul de muncă” respectiv „caut un loc de muncă local...gasesc la o firmă particulară un post...” Pe de altă parte, petentul nu indică persoanele reclamate de săvârșirea faptelor de discriminare, indicând doar „o firmă particulara” fără a oferi niciun element de indentificare.

6.9. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise. Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâții menționați ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise. (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008) Or, Colegiul observă că, în sesizarea dedusă soluționării, nu pot fi reținute niciun fel de mijloace probatorii vecine și conexe de natură a determina aplicarea principiului inversării sarcinii probei.

6.10. În considerarea acestor aspecte, Colegiul reține că, prin adresele cu nr. 8575 din 23.09.2009 și nr. 9225 din 13.10.2009, petentului i s-au pus în vedere prevederile art. 20 alin.4 și art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată precum și prevederile art. 11 din procedura în fața C.N.C.D. Astfel, petentului i s-a pus în vedere să completeze petiția cu precizarea persoanelor reclamate de săvârșirea discriminării precum și orice mijloace de probă în susținerea afirmațiilor sale.

6.11. Luând act că petentul nu a comunicat punctul său de vedere pentru a clarifica aspectele prezentate ori mijloace de probă în sensul afirmațiilor din plângere, Colegiul urmează a soluționa petiția corelativ prevederilor art. 35 alin.2 din Procedura internă care dispune că: „Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Obiectul petiției este de natură echivocă, neputând fi reținut în sensul prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, republicată;
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite petentului: P E , cu domiciliul în
5. O copie a hotărârii se va transmite spre informare Secretariatului General al Guvernului;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 07.12.2009

Redactat. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

